Anul XLV.-Nr. 170 bis

6 Pagini

EXEMPLARUL { în țară 3 lei / în străinătate 6 lei

6 Pagini

Marți 26 Iulie 1927

ABONAMENTE
IN ȚARA — STRAIN.
Lei 200 | 3 Luni | 460
„ 380 | 6 „ | 880
„ 750 | 12 „ | 1700
Pe lună 80 lei

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE și TELEFONICE

ABONAMENTE la „VESELIA" „Universul Literar" „Ziarul Călătorilor" Câte 220 lei în țară 440 lei în străinătate pe un an

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Director: STELIAN POPESCU

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

TELEFON: Direcția 313/72—364/54 Administrația 313/71 Secretariatul de Redacție 356/43 Redacția: Coresp. cu provincia 302/98—335/31

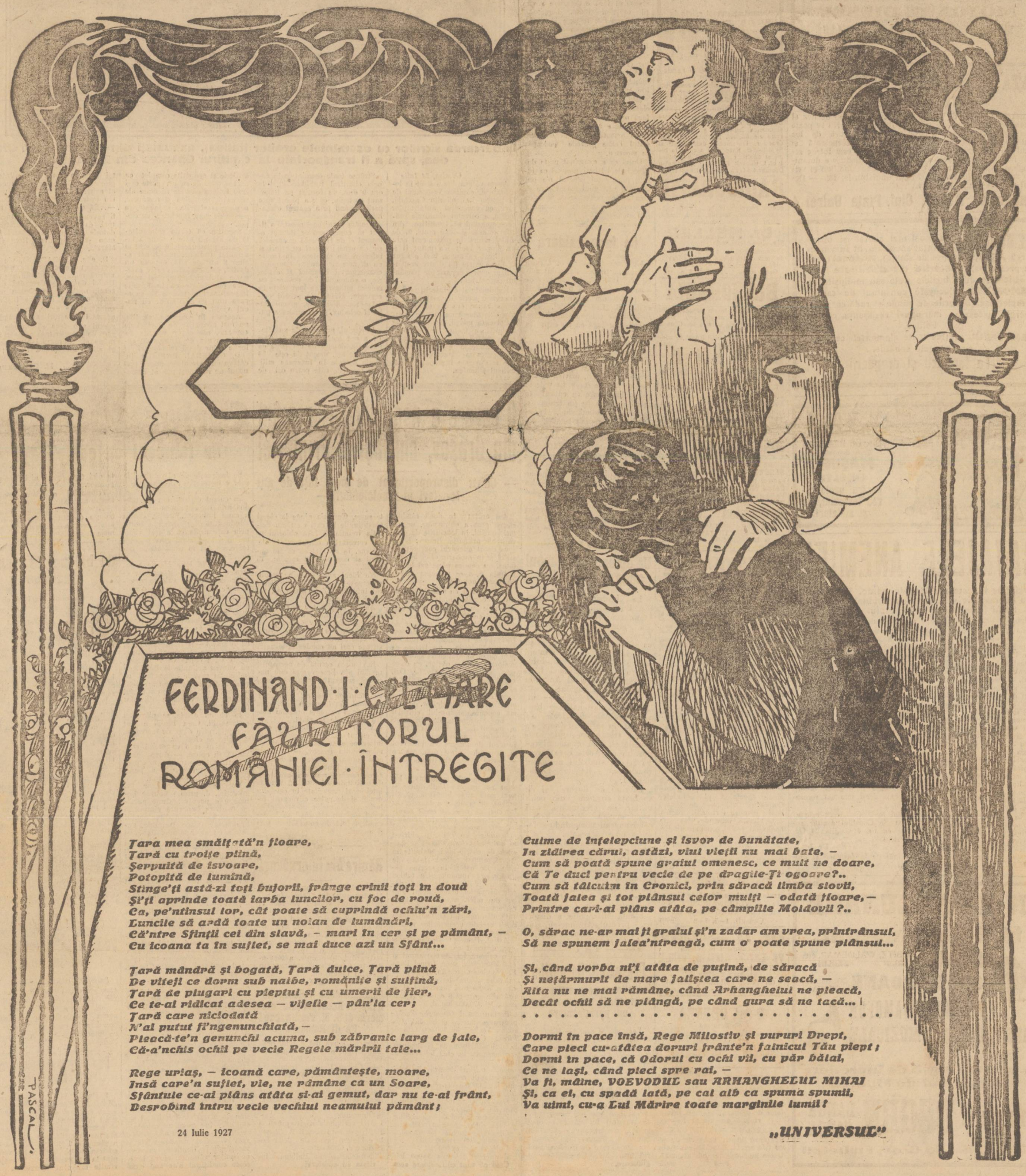

Țara mea smălțată'n floare,
Țară cu troițe plină,
Șerpuită de isvoare,
Potopită de lumină,
Stinge'ți astă-zi toți bujorii, frânge crinii toți în două
Și'ți aprinde toată iarba luncilor, cu foc de rouă,
Ca, pe'ntinsul lor, cât poate să cuprindă ochiu'n zări,
Luncile să ardă toate un nolan de lumânări,
Că'ntre Sfinții cei din slavă, — mari în cer și pe pământ, —
Cu icoana ta în suflet, se mai duce azi un Sfânt...

Țară mândră și bogată, Țară dulce, Țară plină
De viteji ce dorm sub naibe, romănițe și sulfină,
Țară de plugari cu pieptul și cu umerii de fier,
Ce te-ai ridicat adesea — vijelie — pân'la cer;
Țară care niciodată
N'ai putut fi'ngenunchiată, —
Pleacă-te'n genunchi acuma, sub zăbranic larg de jale,
Că-a'nchis ochii pe vecie Regele măririi tale...

Rege uriaș, — icoană care, pământește, moare,
Însă care'n suflet, vie, ne rămâne ca un Soare,
Sfântule ce-ai plâns atâta și-ai gemut, dar nu te-ai frânt,
Desrobind întru vecie vechiul neamului pământ;

Culme de înțelepciune și isvor de bunătate,
În zidirea cărui, astăzi, viul vieții nu mai bate, —
Cum să poată spune graiul omenesc, ce mult ne doare,
Că Te duci pentru vecie de pe dragile-Ți ogoare?..
Cum să tâlcuim în Cronici, prin săracă limba slovii,
Toată jalea și tot plânsul celor mulți — odată floare, —
Printre cari-ai plâns atâta, pe câmpiile Moldovii?..

O, sărac ne-ar mai fi graiul și'n zadar am vrea, printrânsul,
Să ne spunem jalea'ntreagă, cum o poate spune plânsul...

Și, când vorba ni'i atâta de puțină, de săracă
Și nețărmurit de mare jalișteа care ne seacă, —
Aita nu ne mai rămâne, când Arhangheiul ne pleacă,
Decât ochii să ne plângă, pe când gura să ne tacă...

. . . . . .

Dormi în pace însă, Rege Milostiv și pururi Drept,
Care pleci cu-atâtea doruri frânte'n fâinicul Tău piept;
Dormi în pace, că Odorul cu ochi vii, cu păr bătal,
Ce ne lași, când pleci spre rai, —
Va fi, mâine, VOEVODUL sau ARHANGHELUL MIHAI
Și, ca ei, cu spadă lată, pe cal alb ca spuma spumii,
Va uimi, cu-a Lui Mărire toate marginile lumii!

24 Iulie 1927

„UNIVERSUL"